

การวิเคราะห์โลกทัศน์ทางการเมืองของเยาวชนที่มีต่อรัฐบาลไทย

ช่วง พ.ศ. 2563*

ANALYSIS OF YOUTH POLITICAL WORLDVIEWS TOWARDS THE THAI GOVERNMENT IN 2020

อนุชา พลทะกุล

Anucha Bhalakula

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

E-mail: anucha_bhala@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

ระบอบประชาธิปไตยให้ความสำคัญหลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักนิติธรรม หลักเสียงข้างมาก ซึ่งต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอันเป็นข้อตกลงร่วมกัน การบริการราชการแผ่นดินของรัฐบาลช่วง พ.ศ.2563 มีความด้อยประสิทธิภาพมาก เยาวชนจึงออกมาประท้วงขับไล่ด้วยข้อเสนอว่า หยุดการคุกคามเสรีภาพประชาชน เปิดทางให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 และขอให้ยุบสภาเพื่อเลือกตั้งใหม่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่โรคระบาดโควิด-19 แพร่เชื้ออย่างรวดเร็วโดยไม่มียารักษาที่ได้ประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชนทั้งหมด สะท้อนความไม่โปร่งใสของรัฐบาล รัฐมนตรีและข้าราชการบางคนไม่มีความสุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งหมดถูกสะท้อนออกมาทางด้านสังคม อาทิ อาชญากรรมเพิ่มขึ้น ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น เยาวชนเข้าถึงสิ่งเสพติดได้ง่าย ด้านเศรษฐกิจ บริษัทและโรงงานประกาศปิดกิจการ เกิดการเลิกจ้างงานจำนวนมาก ส่งผลให้มีผู้ตกงานทันทีหลายแสนคน ประชาชนวัยทำงานหลายประเภทกลับภูมิลำเนา ด้านการเมือง เกิดการก่อกำจัดคู่แข่งทางความคิดอย่างมาก ซึ่งกระทำการละเมิดกฎหมายที่รัฐบาลประกาศ นักวิชาการบางคนวิเคราะห์ว่า เป็นยุคเผด็จการทหารอีกครั้งหนึ่งของไทย ด้านศาสนา รัฐบาลดำเนินการจับกุมพระเถระหลายรูป ซึ่งถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีทุจริตเงินอุดหนุนวัด รวมทั้งการดำเนินคดีกับพระสงฆ์และสามเณรที่ออกไปร่วมเดินขบวนขับไล่รัฐบาล ทั้งที่ผิดตามพระธรรมวินัยและกฎหมาย ด้านความโปร่งใสตรวจสอบได้ของรัฐบาล ถูกมองว่าไม่มีความสุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรีและข้าราชการบางคน หากแม้มีความผิด ก็มีได้ลงโทษตามความผิดอย่างเด็ดขาด แต่กลับปกป้องให้พ้นผิด หรือได้รับการลงโทษสถานเบา

คำสำคัญ: โลกทัศน์ทางการเมือง, เยาวชน, รัฐบาลไทย

* Received 30 January 2020; Revised 15 February 2020; Accepted 5 April 2020

Abstract

Democracy values the principle of sovereignty, freedom, equality, rule of law, majority principle. Which must be stipulated in the constitution as a joint agreement The government sheet services in 2020 are very inefficient. The youths protested the eviction with the proposal that Stop the threat of civil liberties Open the way for amendments to the 2017 constitution and request the dissolution of the parliament for new elections. Which is the time when the COVID-19 epidemic It spreads the infection quickly without effective drugs. It affects the lifestyles and occupations of all citizens. It reflects the lack of transparency in the government. Some ministers and government officials have no integrity in the performance of their duties. All were reflected in social aspects such as increased crime. More and more drugs young people have easy access to medicines. Economically, companies and factories have announced closures. There were many layoffs. As a result, hundreds of thousands of people lost their jobs immediately. Many types of working-age people have returned to their domiciles. Politics has resulted in the elimination of conflicting opinions, which violates the law announced by the government. Some scholars argue that It was another era of Thailand's military dictatorship. Religious, the government conducted the arrest of several elderly monks. Which is accused of being involved in a temple subsidy corruption case, Including the prosecution of monks and novices who went out to join the march to oust the government both in violation of the rules and regulations in terms of transparency and accountability of the government It was seen as dishonest in the performance of the duties of some ministers and government officials. Even if there is a fault was not punished according to the absolute offense but to protect them from guilt or received a light punishment

Keywords: Political Worldview, Youth, Thai Government

บทนำ

ระบอบประชาธิปไตยสำคัญต่อโครงสร้างสังคมไทย เป็นรูปแบบการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มาเป็นระยะเวลากว่า 88 ปีแล้ว การจะพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้เกิดความยั่งยืน ต้อง

สมัยประชุมวิสามัญได้ข้อสรุปว่า จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญและตั้งคณะกรรมการเพื่อแก้ไขปัญหาการเมือง การประชุมในเดือนพฤศจิกายน 2563 มีการรับร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2 ฉบับ ซึ่งยังคงมีวุฒิสภา และห้ามแก้ไขรัฐธรรมนูญหมวด 1 และหมวด 2 การประท้วงในเดือนพฤศจิกายน จึงมุ่งเป้าไปยังพระมหากษัตริย์มากขึ้น และมีการเผชิญหน้าระหว่างผู้ประท้วงและกลุ่มคนเสื้อเหลืองควบคู่กันตลอดมา

บทความนี้ต้องนำเสนอโลกทัศน์ทางการเมืองของเยาวชนที่มีต่อรัฐบาลไทยช่วง พ.ศ. 2563 เกี่ยวข้องหลายประเด็นทั้งปัญหาโรคระบาด Covid-19 ปัญหาประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน COVID-19 ที่มีนัยยะทางการเมือง ปัญหาเศรษฐกิจไทย พ.ศ.2563 และปัญหาการเมืองไทย พ.ศ. 2563 ปัญหาข้างต้นสะท้อนถึงความด้อยประสิทธิภาพของรัฐบาล สิ่งที่น่าประหลาดคือการผูกขาดอำนาจ ผูกขาดความชอบธรรม ผูกขาดกฎหมาย และผูกขาดผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มอำนาจและบทบาทนำทางสังคม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้งทางการเมือง

ทฤษฎีความขัดแย้งทางการเมือง

มนุษย์ขัดแย้งกันเกิดจากความแตกต่างของบุคคล ความต้องการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดต้องการผลประโยชน์ของตนเอง และกลุ่มทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ตลอดจนความคิดเห็นและแนวทางปฏิบัติ วิธีการที่แตกต่างกัน และมีสาเหตุของความขัดแย้ง 3 ลักษณะ (จารึก ถาวร, 2556) ได้แก่ 1) ความขัดแย้งระดับบุคคล มีสาเหตุมาจากความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายในลักษณะที่ปรากฏ อาทิ รักที่เสียชีวิตน้อย เกิดจากความต้องการเท่าเทียมกัน (Approach Conflict) หนีเสือปะจระเข้หรือไม่ต้องการทั้งสองอย่าง (Avoidance Conflict) หรือเกลียดตัวกินไข่ หรือความขัดแย้งที่เกิดจากความจำใจ (Approach-Avoidance Conflict) 2) ความขัดแย้งระหว่างบุคคล มีสาเหตุมาจากความแตกต่างของบุคลิกภาพ ความแตกต่างของค่านิยม ความแตกต่างของการรับรู้ความแตกต่างของเป้าหมาย การแข่งขันเพื่อจะได้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด การพึ่งพาอาศัยกันของบุคคล ความกดดันต่อบทบาทหรือความแตกต่างของสถานภาพ และ 3) ความขัดแย้งภายในองค์การ มีสาเหตุมาจากเป้าหมายไม่สอดคล้องกัน (Incompatible Goals) ความเชื่อและค่านิยมต่างกัน (Different Values Beliefs) การอิงอาศัยกันในการทำงาน (Task Interdependence) ทรัพยากรอันจำกัด (Scarce Resources) กฎระเบียบกำกวม (Ambiguous Rules) หรือปัญหาด้านการสื่อสาร (Communication Problems)

ความขัดแย้งตามแนวคิดทางการเมือง เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ตามทัศนะทางการเมืองอาจมองเห็นเป็นกระบวนการสองอย่างที่คาบเกี่ยวกัน กระบวนการทั้งสองอย่างก็คือ ความขัดแย้งและความกลมเกลียว อาทิ ความร่วมมือ การสนับสนุนส่งเสริมกันหรือ

ความเห็นสอดคล้องกัน เป็นต้นกระบวนการทั้งสองอย่างนี้จะปรากฏอยู่นานเท่าที่คนยังติดต่อพบปะกันอยู่ เมื่อคนตั้งแต่สองคน (หรือกลุ่มคน) หรือมากกว่าสองคนที่ต้องมาติดต่อพบปะกัน แต่ละฝ่ายอาจสร้างความสัมพันธ์เบื้องต้นด้วยความขัดแย้ง หรือความกลมเกลียว ถ้าหากความสัมพันธ์เบื้องต้นเป็นความขัดแย้งก็อาจมีความกลมเกลียวในระยะเวลานั้น ๆ เกิดขึ้นได้ (จารึก ถาวร, 2556)

ประธาน สุวรรณมงคล กล่าวว่า มุมมองนักรัฐศาสตร์ “การเมือง (Politic)” หมายถึงอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับกิจการของรัฐ ซึ่งสามารถแยกออกได้เป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจที่ประกอบไปด้วยอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ กลุ่มที่ 2 การเมืองเป็นเรื่องของการต่อสู้ระหว่างกลุ่มการเมืองเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ของรัฐ อาทิ กลุ่มผลประโยชน์ของสถาบัน กลุ่มผลประโยชน์ที่ตั้งขึ้นในรูปของสมาคม เป็นต้น กลุ่มที่ 3 การเมืองเป็นเรื่องของความขัดแย้ง ซึ่งถือเป็นเรื่องธรรมชาติของการเมืองและเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมการเมือง กลุ่มที่ 4 การเมืองเป็นเรื่องของการจัดสรรทรัพยากร หรือการแบ่งปันส่วนสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม กลุ่มที่ 5 การเมืองเป็นเรื่องของการบริหารของรัฐในเชิงนโยบายสาธารณะ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงเจตนารมณ์ของผู้ที่มีอำนาจรัฐ โดยเฉพาะฝ่ายบริหาร (ประธาน สุวรรณมงคล, 2552) แต่ในขณะเดียวกัน ผู้ที่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองโดยตรงกลับมองว่า การเมือง ก็คือ นักการเมือง โดยเฉพาะสาเหตุที่มาจากแนวคิดการกระจายอำนาจ ความแตกต่างทางการเมืองเฉพาะบุคคล การไม่ได้รับการตอบสนองต่อผลประโยชน์ส่วนตน การใช้อำนาจทางการเมือง และข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (จารึก ถาวร, 2556)

สำหรับ ความขัดแย้งทางการเมืองในสังคมไทย เป็นความขัดแย้งที่มีพื้นฐานมาจากความแตกต่างทางด้านอุดมการณ์ ประสบการณ์และความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกัน รวมทั้งความไม่สมดุลระหว่างความต้องการของประชาชนกับการใช้อำนาจของรัฐ โดย 8 ทศวรรษแห่งการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความขัดแย้งทางการเมืองไทยได้พัฒนาและขยายวงกว้างขึ้น จากความขัดแย้งระหว่างชนชั้นนำทางการเมืองเป็นความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับประชาชนด้วยกันและนำไปสู่การใช้กำลัง ความรุนแรงและความแตกแยกกันในสังคม แม้ว่าปัจจุบันประเทศไทยจะอยู่สถานะสงบ ไร้การชุมนุมและการเดินขบวนประท้วงของกลุ่มการเมืองต่าง ๆ แต่ก็ไม่มีอะไรสามารถรับประกันได้ว่าเหตุการณ์ความรุนแรงที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะปรากฏอีกครั้งหรือไม่ ดังนั้น ครู อาจารย์ นักการศึกษาและผู้จะเกี่ยวข้องกับการศึกษาที่จึงจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปให้มีความพร้อมต่อการจัดการความขัดแย้งทางการเมือง โดยการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองนั้นสามารถดำเนินการผ่านการศึกษาเพราะการศึกษาเป็นวิธีการที่อบรม ชัดเกล้าและถ่ายทอดองค์

ความรู้ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมืองและยังพื้นฐานสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมทั้งมีความสำคัญต่อการเตรียมคนให้พร้อมต่อการเผชิญกับปัญหาความขัดแย้งในอนาคต การจัดการศึกษาเพื่อฝึกฝนให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สามารถดำเนินการสอนได้ในทุกระดับทั้งในระดับโรงเรียนและมหาวิทยาลัย ดังนี้ 1) การจัดการเรียนการสอนสันติศึกษาในชั้นเรียน 2) การสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 3) การจัดการศึกษาพัฒนาคนกลางในการไกลเกลี่ยเจรจาในมหาวิทยาลัย การศึกษาจึงไม่เพียงแต่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการจัดการความขัดแย้ง เกิดความเข้าใจ ความเคารพและเห็นคุณค่าของความเป็นปัจเจกบุคคลและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเท่านั้น แต่ยังเป็นกระบวนการเรียนรู้วิธีการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองด้วยสันติวิธี เพื่อให้คนในสังคมสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกันอย่างยั่งยืนต่อไป (วรุตม์ อินทฤทธิ์, 2559)

แนวคิดเกี่ยวกับอนุรักษนิยม

อนุรักษนิยมตั้งอยู่บนหลักการสามประการหนึ่งความเป็นประเพณีนิยม (traditionalism) ที่ให้ความสำคัญกับอดีตที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องมีอิทธิพลต่อปัจจุบันสองแนวคิดในเชิงกังขาคติ (skepticism) ในลักษณะของการตั้งข้อสงสัยเกิดความไม่แน่ใจและการตั้งคำถามกับความเปลี่ยนแปลงหรือแม้แต่ในนามของความก้าวหน้า (progress) ในแง่นี้แนวคิดอนุรักษนิยมจึงต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน ดำเนินการล้มล้างและตัดขาดจากอดีตในลักษณะของการปฏิวัติแต่ยังเห็นด้วยกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไปทีละน้อย อยู่ในรูปของการปฏิรูป และประการสุดท้ายแนวคิดอนุรักษนิยมให้ความสำคัญกับความเป็นชนชั้นนำ (elitism) บนฐานคติความไม่เท่าเทียมกันของมนุษย์โดยพิจารณาว่าสังคมการเมืองจะต้องถูกปกครองด้วยชนชั้นสูงที่มีพื้นฐานและภูมิหลังจากชาติตระกูลผ่านการอบรมและการศึกษาที่ดีตัวอย่างที่ชัดเจนคือการเสนอระบอบการปกครองและผู้ปกครองของเพลโต (พิทาล มุกดาร์ศมี, 2551) สรุปได้ว่า อนุรักษนิยม (Conservatism) หมายถึง อุดมการณ์หรือความคิดทางการเมืองที่สนับสนุนคุณค่าดั้งเดิม โดยมุ่งหมายที่จะรักษาระเบียบสังคมที่มีอยู่เดิมหรือการนำระเบียบสังคมในอดีตกลับมาใช้อีก

แนวคิดเกี่ยวกับประชาธิปไตยแบบเสรีนิยม

หลักการระบอบประชาธิปไตยที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน (Popular Sovereignty) หลักการนี้ให้ความสำคัญกับอำนาจอธิปไตยที่จะต้องเป็นของประชาชนเพื่อให้การปกครองเป็นของประชาชนอย่างแท้จริงโดยประชาชนมีอำนาจในการเลือกผู้แทนที่จะเข้าไปปกครองและรวมไปถึงอำนาจในการถอดถอนผู้แทนที่ตนเองเลือกเข้าไปอีกด้วย 2) หลักเสรีภาพ (Liberty) ต้องมีการกำหนดขอบเขตประชาชนที่ชัดเจน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่ความเสมอภาคของประชาชน 3) หลักความ

เสมอภาค (Equality) มนุษย์เราจะเกิดมามีความแตกต่างกัน แต่ความแตกต่างเหล่านี้เป็นเพียงความแตกต่างกันทางกายภาพ ระบอบประชาธิปไตยให้ความสำคัญกับความเสมอภาคทางโอกาส ที่เท่ากันในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา 4) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนโดยมีความชอบธรรม บังคับใช้กับประชาชนอย่างยุติธรรม และมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติว่าจะใช้กับบุคคลใดหรือชนชั้นใด ผู้ปกครองไม่สามารถใช้อำนาจใด ๆ ลิดรอนเพิกถอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ และไม่สามารถใช้อิทธิพลอยู่เหนือกฎหมายหรือเหนือกว่าประชาชนคนอื่น ๆ ได้ และ5) หลักเสียงข้างมาก (Majority Rule) ปัจจุบันประชากรของรัฐแต่ละรัฐนั้นมีจำนวนมาก ซึ่งเป็นการที่จะให้ทุกคนในรัฐมีความคิดเห็นเหมือนกัน ดังนั้น ระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยหลักการเสียงข้างมาก เพราะเสียงเอกฉันท์คงจะเป็นไปได้ยาก ส่วนการใช้เสียงข้างมากแค่นั้นเป็นเกณฑ์นั้นขึ้นอยู่กับความสำคัญของปัญหา หากสำคัญมาก คงต้องใช้เสียงข้างมากที่มากกว่าครึ่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม หลักการเสียงข้างมากนั้นก็ไม้อาจจะละเลยสิทธิของเสียงข้างน้อยได้ทั้งหมดจะต้องมีหลักประกันที่ให้ความคุ้มครองกับเสียงข้างน้อยเพื่อป้องกันไม่ให้เสียงส่วนใหญ่กดขี่ข่มเหงเสียงส่วนน้อยและเป็นหลักประกันว่าฝ่ายเสียงข้างมากจะไม่ใช้วิธีการพวกมากลากไปตามผลประโยชน์ความเห็นหรือกระแสความนิยมของพวกเขาตนอย่างสุดโต่ง แต่ต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชนทั้งหมด เพื่อสร้างสังคมที่ประชาชนเสียงข้างน้อย รวมทั้งชนกลุ่มน้อย ผู้ด้อยโอกาสต่าง ๆ สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2554)

โดยสรุป ประชาธิปไตยจึงหมายถึงการปกครองโดยประชาชน ประชาชนเป็นผู้ถืออำนาจสูงสุดของรัฐ เป็นผู้ทรงอำนาจอธิปไตย โดยอาจเป็นการปกครองตนเองหรือเป็นการปกครองโดยรัฐบาลที่มาจากตัวแทนของประชาชนก็ได้โดยเป็นการปกครองโดยอาศัยเสียงข้างมาก แต่ก็ต้องมีหลักประกันที่จะเคารพและให้ความคุ้มครองแก่เสียงข้างน้อยด้วย และต้องดำเนินการควบคู่ไปกับหลักนิติธรรม กล่าวคือ ต้องปกครองโดยยึดถือกฎหมายเป็นใหญ่ จะมีใครอยู่เหนือกฎหมายไม่ได้อันเป็นไปเพื่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั่นเอง

การวิเคราะห์ทัศนะทางการเมืองของเยาวชนที่มีต่อรัฐบาลไทย พ.ศ.2563

ทัศนะเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560

หลังจากรัฐบาลประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ได้อนุญาตให้มีการดำเนินการทางเมือง และสามารถจัดตั้งพรรคการเมืองได้ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงได้ประกาศกำหนดวันเลือกตั้ง พร้อมทั้งอนุญาตให้คณะบุคคลยื่นจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง ในจำนวนหลายพรรคที่ยื่นจดทะเบียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีพรรคไทยรักษาชาติ และพรรคอนาคตใหม่

ซึ่งต่อมาถูกคณะกรรมการการเลือกตั้งคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ว่าขัดต่อกฎหมาย หรือจารีตประเพณีหรือไม่ โดยมีรายละเอียดวินิจัยยุุคพรรคการเมืองทั้ง 2 พรรค ดังนี้

กรณียุุคพรรคไทยรักษาชาติ "เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2562 ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2562 ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ร้อง ได้มีประกาศเรื่อง การสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 24 มกราคม 2562 โดยข้อ 3 กำหนดให้พรรคการเมืองใด ประสงค์จะแจ้งรายชื่อบุคคลที่พรรคการเมืองมีมติจะเสนอสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ให้แจ้งรายชื่อพร้อมหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรีไม่เกิน 3 รายชื่อ ต่อผู้ร้อง และในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2562 พรรคไทยรักษาชาติ ผู้ถูกร้อง ได้ยื่นหนังสือต่อผู้ร้องแจ้งรายชื่อทุลกระหม่อมหญิง อุบลรัตน์ราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เป็นบุคคลที่ผู้ถูกร้องมีมติจะเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี พร้อมด้วยหนังสือยินยอม หลังจากที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นหนังสือดังกล่าว ในวันเดียวกันได้มีพระราชโองการประกาศสถาปนพระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ทั้งนี้ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่แจ้งรายชื่อทุลกระหม่อมหญิงอุบลรัตน์ราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เป็นการนำสมาชิกชั้นสูงในพระบรมราชวงศ์มาเกี่ยวข้องกับระบบการเมืองไม่ว่าจะโดยทางใดก็ตาม จึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อโบราณราชประเพณี ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรมของชาติ ถือเป็นการกระทำที่มีบังคับไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง เนื่องจากพระบรมราชวงศ์ทุกพระองค์ทรงอยู่ในหลักการเกี่ยวกับการดำรงอยู่เหนือการเมือง เป็นกลางทางการเมือง และไม่สามารถดำรงตำแหน่งใด ๆ ในทางการเมืองได้ การกระทำของผู้ถูกร้องดังกล่าวถือเป็นปฎิบัติขัดต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นเหตุที่ศาลรัฐธรรมนูญอาจสั่งยุุคพรรคผู้ถูกร้องได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2560 มาตรา 92 ผู้ร้องจึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ 18/2562 เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2562 ให้ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อสั่งยุุคพรรคผู้ถูกร้อง จากนั้น "ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้ยุุคพรรคไทยรักษาชาติ ผู้ถูกร้อง เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของคณะกรรมการบริหารพรรคของผู้ถูกร้อง ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2562 ซึ่งเป็นวันที่มีการกระทำอันเป็นเหตุให้ยุุคพรรคผู้ถูกร้อง มีกำหนดเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุุคพรรคผู้ถูกร้อง และห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคของผู้ถูกร้องดังกล่าวไปจดทะเบียนพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือมีส่วนร่วมในการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีก ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุุคพรรคผู้ถูกร้อง" (ดิเรก สุขสว่าง, 2562) ในวันที่ 7 มีนาคม 2562

กรณียุบพรรคอนาคตใหม่ ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามข้อเท็จจริงของเสกสาร โดยสรุปความว่า ผู้ถูกร้องโดยมติของคณะกรรมการบริหารพรรคของผู้ถูกร้อง ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจาก นายธนารท จิ่งรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคอนาคตใหม่ในขณะนั้น จำนวน 2 ฉบับ รวมจำนวน 161,200,000 บาท (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) ผลการตัดสินวินิจฉัยว่า "อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงสั่งให้ยุบพรรคอนาคตใหม่ ผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2560 มาตรา 92 วรรคหนึ่ง (3) และวรรคสองประกอบมาตรา 72 เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของคณะกรรมการบริหารพรรคของผู้ถูกร้องที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ 2 มกราคม 2562 หรือวันที่ 11 เมษายน 2562 ซึ่งเป็นวันที่มีการกระทำอันเป็นเหตุให้ยุบพรรคผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.2560 มาตรา 92 วรรคสอง มีกำหนดเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้อง และห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้องดังกล่าว ไปจดทะเบียนพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีก ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.2560 มาตรา 94 วรรคสอง" (ราชกิจจานุเบกษา, 2563)

คำสั่งยุบพรรคการเมืองทั้ง 2 พรรค ซึ่งเป็นพรรคการเมืองสมัยใหม่ มีกระแสความนิยมทั้งในระดับตัวบุคคลและระดับพรรค จากเยาวชนและคนหนุ่มสาวตลอดจนผู้สนใจประเด็นการเมืองแนวใหม่จำนวนมาก นำมาสู่การตั้งคำถามต่อฝ่ายรัฐบาลว่า เป็นการก่อกวนก่อกองและก่อกำจัดฝ่ายตรงข้ามหรือคู่ขัดแย้งทางการเมืองของรัฐบาลหรือไม่ ประเด็นดังกล่าวนำไปสู่การอภิปราย สัมมนา หือข้อการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนการประชุมชนทางการเมืองที่เกินกว่าที่กฎหมายกำหนดในขณะนั้น

ทักษะเกี่ยวกับโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

ปลายเดือนธันวาคม พ.ศ.2562 เกิดโรคระบาด ในชื่อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นไวรัสอุบัติใหม่ โดยรายงานครั้งแรกที่มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน เชื้อไวรัส COVID-19 สามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนผ่านทางไอ จาม สัมผัสโดยตรงกับสารคัดหลั่ง อาทิ น้ำมูก น้ำลายของคน ผู้ติดเชื้อจะมีอาการหลากหลายแบบตั้งแต่ติดเชื้อไม่มีอาการ อาการเล็กน้อยคล้ายเป็นไข้หวัดธรรมดา อาการปานกลางเป็นปอดอักเสบ และอาการรุนแรงมากจนอาจเสียชีวิต

สำหรับประเทศไทยได้มีมาตรการในการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคตั้งแต่เริ่มพบการระบาดในประเทศจีน ตรวจพบผู้ป่วยรายแรกเป็นผู้เดินทางจากประเทศจีนในวันที่ 8 มกราคม 2563 ได้รับการตรวจยืนยันผลและแถลงสถานการณ์ในวันที่ 14 มกราคม 2563 ผู้ป่วยช่วงแรกเป็นผู้เดินทางจากพื้นที่เสี่ยง การขยายพื้นที่ระบาดในต่างประเทศเกิดขึ้นอย่าง

ต่อเนื่อง ประกอบกับผู้ติดเชื้อจากการเดินทางไปยังพื้นที่ระบาดอาจมีอาการเล็กน้อยทำให้ไม่มีการตรวจหาการติดเชื้อ การพบผู้ป่วยกลุ่มถัดมาคือผู้ประกอบอาชีพสัมผัสกับนักท่องเที่ยว จากนั้นพบการติดเชื้อในกลุ่มนักท่องเที่ยวไทยที่นิยมไปกินดื่ม การระบาดที่เป็นกลุ่มก้อนใหญ่คือการระบาดในสนามมวยลุมพินี สนามมวยราชดำเนิน ซึ่งทำให้มีผู้ติดเชื้อจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จนต้องมีการประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563 และต่อมาเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2563 นายกรัฐมนตรีได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 และวันที่ 26 มีนาคม 2563 ได้ประกาศข้อกำหนดตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1) โดยได้ออกข้อกำหนดและข้อปฏิบัติแก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงได้โดยเร็วและป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงมากขึ้น (กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

ทัศนะเกี่ยวกับประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีนัยยะทางการเมือง

ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเกี่ยวกับการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 เป็นโรคอุบัติใหม่ติดต่อได้ง่ายและเป็นอันตรายต่อชีวิตของผู้ได้รับเชื้อ ประกอบกับช่วงแพร่ระบาดยังไม่มียาวัคซีนป้องกันโรค ทั้งยังไม่มียารักษาโรคโดยตรง จึงมีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั่วโลก จนองค์การอนามัยโลก (WHO) ต้องประกาศให้การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นการระบาดใหญ่ และขอให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนบังคับใช้มาตรการที่เข้มงวดเด็ดขาด การระบาดของโรคจึงเป็นสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนซึ่งต้องใช้มาตรการเข้มงวดและเร่งด่วน เพื่อควบคุมมิให้โรคแพร่ระบาดออกไปในวงกว้าง ทั้งยังมีการกักตุนสินค้า จึงจำเป็นต้องการเฝ้าระวังและควบคุมติดตามการระบาด การป้องกัน และการรักษาโรค ตลอดจนการกักตุนเครื่องอุปโภคบริโภค และสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน ซึ่งต้องป้องกันมิให้เกิดภาวะขาดแคลนอันจะเป็นการซ้ำเติมความเดือดร้อนของประชาชน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องใช้มาตรการเร่งด่วน เพื่อรักษาความปลอดภัยและการดำรงชีวิตโดยปกติสุขของประชาชน (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) ประกาศฉบับนี้หลายฝ่ายต้องการให้รัฐบาลออกประกาศภาวะฉุกเฉิน เพื่อเป็นการระงับการระบาดจากประเทศสู่ประเทศและจากจังหวัดสู่จังหวัด

ต่อมา พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 2) บัญญัติว่า ข้อ 1 ห้ามบุคคลใดที่วราชาอาณาจักรออกนอกเคหสถานระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกา ถึง 04.00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่มีความจำเป็นหรือเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการแพทย์ การค้า การขนส่งสินค้าอุปโภคบริโภค ผลผลิตการเกษตร ยา เวชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ หนังสือพิมพ์ การขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง การขนส่งพัสดุภัณฑ์ การขนส่งสินค้าเพื่อการนำเข้าหรือ

ส่งออก การขนย้ายประชาชนไปสู่ที่เอกเทศ เพื่อกักกันตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ การเข้าออกเวรทำงานผลัดกลางคืนตามปกติ หรือการเดินทางมาจากหรือไปยังท่าอากาศยาน โดยมีเอกสารรับรองความจำเป็น หรือเอกสารเกี่ยวกับสินค้าหรือการเดินทาง และมีมาตรการป้องกันโรคตามข้อกำหนด (ฉบับที่ 1) หรือเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามข้อกำหนด ประกาศ หรือคำสั่งต่าง ๆ ของทางราชการ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ๆ โดยได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) ผู้ใดฝ่าฝืนข้อนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ ตามมาตรา 18 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ราชกิจจานุเบกษา, 2548)

หากพิจารณาตามประกาศที่มีความเข้มงวดจนอาจจะดำเนินการอะไรได้มากนักในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะผู้มีภาระหน้าที่นอกเหนือจากประกาศ ส่งผลให้นายกรัฐมนตรีออกประกาศฉบับที่ 3 เชิงผ่อนคลาย แต่ให้ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องดูแลอย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 5) ได้ออกข้อบังคับอันเป็นข้อห้าม (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) ในข้อ 2 (1) ห้ามการใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนและสถาบันการศึกษาทุกประเภท เพื่อจัดการเรียนการสอนการสอบ การฝึกอบรม หรือการทำกิจกรรมใด ๆ ที่มีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมากเว้นแต่เป็นการดำเนินการสื่อสารแบบทางไกลหรือด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (2) ห้ามผู้ใดจัดให้มีกิจกรรมซึ่งมีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมากในลักษณะมั่วสุมประชุมกันหรือมีโอกาสติดต่อสัมผัสกันได้ง่าย เช่น การประชุม การสัมมนา การแจกจ่ายอาหารหรือสิ่งของการจัดเลี้ยง เว้นแต่เป็นการจัดโดยพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องเว้นระยะห่างทางสังคมระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อยหนึ่งเมตร...และ (6) ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัดอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 มีคำสั่งปิดสถานที่ซึ่งมีโอกาสเสี่ยงต่อการแพร่โรค ดังนี้ โรงมหรสพ สถานบริการ ผับ บาร์ สถานบันเทิง สวนน้ำ สนามเด็กเล่น สวนสนุก สวนสัตว์ สถานที่เล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบรด หรือการละเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน สนุกเกอร์ บิลเลียด สถานที่เล่นโบว์ลิ่งหรือตุ้เกม ร้านเกมและร้านอินเทอร์เน็ต สระว่ายน้ำสาธารณะ สนามไก่ชน ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานที่ออกกำลังกาย ฟิตเนส คลินิกเวชกรรมเสริมความงาม ศูนย์แสดงสินค้า ศูนย์ประชุม สถานที่จัดนิทรรศการ พิพิธภัณฑ์ ห้องสมุดสาธารณะ สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุสนามมวย โรงเรียนสอนศิลปะการต่อสู้ (ยิม) สถานที่สักหรือเจาะผิวหนังหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย สถานบันลีลาศหรือสอนลีลาศ สนามม้า สถานประกอบกิจการอาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร สถานประกอบการเพื่อสุขภาพ สถานประกอบการนวดแผนไทย นวดฝ่าเท้าและสถานประกอบการอาบน้ำ อบ นวด ในพื้นที่รับผิดชอบเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้ประเมินสถานการณ์และมีข้อกำหนดให้ผ่อนคลายต่อไป ส่วน ข้อ 5 ให้ประชาชนงดหรือชะลอการเดินทางข้ามเขตพื้นที่จังหวัด เว้นแต่มีความ

จำเป็นซึ่งต้องแสดงเหตุผลและหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งต้องรับการตรวจคัดกรอง และต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนด อันอาจทำให้การเดินทาง ต้องใช้เวลามากกว่าปกติและไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทาง (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) จนทั้งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 6) จึงมี คำสั่งซึ่งผ่อนคลายนโยบายด้านเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิต อาทิ ร้านจำหน่ายอาหารต้องสั่งซื้อกลับบ้าน สถานที่ราชการต้องสวมผ้าปิดปากและจุ่มตามระเบียบ ร้านความสวยงามต้องจัดลำดับ คิวให้บริการโดยต้องมีนั่งรอในร้าน (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) ดังนั้นประกาศฉบับนี้ถือผ่อน คลายตามสถานการณ์การลดลงของผู้ติดเชื้อ เนื่องจากมีมาตรการควบคุมได้ระดับที่น่าพอใจ ภายในประเทศ ราชกิจจานุเบกษา (ฉบับที่ 7) จึงระบุใน ข้อ 1 การห้ามออกนอกเคหสถาน ห้ามบุคคลใดที่ราชอาณาจักรออกนอกเคหสถานระหว่างเวลา 23.00 นาฬิกา ถึงเวลา 04.00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น และให้ช้อยกเว้นการห้ามออกนอกเคหสถานตามข้อกำหนด (ฉบับที่ 3) ยังคงใช้บังคับต่อไป (ราชกิจจานุเบกษา, 2563)

สรุปโลกทัศน์ทางการเมืองของเยาวชนที่มีต่อรัฐบาลไทยช่วง พ.ศ. 2563

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 เป็นผลลัพธ์จากการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 ที่ต้องการสืบทอดอำนาจของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ให้มีความชอบธรรม ตามโครงการสร้างปกครองประเทศ โดยกำหนดให้มีการเลือกตั้งทั่วไป และจัดรัฐบาลตาม เงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ประเด็นสำคัญที่เยาวชนเห็นว่า เป็นฉบับที่สนับสนุนฐานอำนาจ รัฐบาล คสช. คือ การแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) จำนวน 250 คน โดยมีสิทธิยกมือเลือก นายกรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้น ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยังถูกบัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ด้วย ซึ่งกำหนดแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ ไว้อย่างเป็นระบบ รวมถึงการศึกษาของเยาวชนในช่วง เวลาดังกล่าว จึงเกิดความไม่เป็นธรรมตามสิทธิและเสรีภาพของพลเมือง โดยเฉพาะเยาวชนซึ่ง เป็นบุคคลยุคใหม่ ด้านยุคเทคโนโลยี ด้านลักษณะการดำเนินชีวิต ด้านความเป็นอิสระในการ ประกอบอาชีพ จึงนำมาสู่การร้องต่อรัฐบาลใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) หยุดการคุกคามเสรีภาพ ประชาชน 2) เปิดทางให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 และ 3) ขอให้ยุบสภา เลือกตั้ง ใหม่ แต่ไม่ได้รับตอบการสนองจากรัฐบาล หากกลับดำเนินคดีต่อเยาวชนที่ร่วมเดินขบวน ประท้วงและขับไล่รัฐบาลตามกฎหมาย

โรคระบาดโควิด-19 เป็นเชื้อไวรัสชนิดใหม่ที่เกิดขึ้นจากมรตลหุเปยของประเทศจีน จากนั้นก็แพร่ขยายภายในประเทศและต่างประเทศ จากผู้ติดเชื้อทั้งรู้ตัวและไม่รู้ตัว ที่สำคัญคือ มีผู้เสียชีวิตจากเชื้อไวรัสดังกล่าว เนื่องจากยังไม่มีวัคซีนรักษาผู้ป่วยจากการติดเชื้อ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในหลายประเทศที่มีผู้ติดเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคระบาด รัฐบาลจึงออกพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 โดยมี

มาตรการต่าง ๆ อาทิ สวมใส่หน้ากากอนามัยขณะออกจากบ้าน หากสงสัยว่าติดเชื้อให้กักตนเอง 14 วัน หากฝ่าฝืนจักถูกดำเนินคดีตามการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งในช่วงแรกของโรคระบาดประชาชนและเยาวชนเห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรรับผิดชอบร่วมกัน จึงยุติการประชุมชนประท้วงขับไล่รัฐบาล แต่ประกาศการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินฉบับต่อมา มีมาตรการเข้มงวดขึ้น อาทิ ห้ามออกจากเคหสถานหลังเวลา 22.00 น. ถึง 05.00 น. ของวันต่อมา หลายฝ่ายก็ร่วมมือปฏิบัติตามด้วยดี แต่การออกมาตราการบังคับประชาชนอย่างมาก จนมีโอกาสประกอบอาชีพได้ ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตหลายด้าน ผนวกกับเจ้าหน้าที่รัฐละเมิดมาตรการควบคุมโรคระบาดเสียเอง ประชาชนและเยาวชนจึงเห็นว่า รัฐบาลหวังผลประโยชน์ทางการเมืองจากราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน จึงออกมาชุมนุมประท้วงขับไล่รัฐบาล แต่กลับถูกตั้งข้อหาฝ่าฝืนคำสั่งห้ามชุมนุมกันเกิน 5 คนในที่สาธารณะ เยาวชนจึงถูกดำเนินคดีตามกฎหมายควบคุมโรคระบาด กฎอัยการศึก และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน

การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลช่วงปี พ.ศ.2563 เป็นช่วงเวลาที่มมีปัญหาต่อรัฐบาลหลายด้าน มีการปรับเปลี่ยนตำแหน่งรัฐมนตรี การชกฟอกรัฐบาล ความขัดแย้งระหว่างชั่วคราวภายในรัฐบาล การทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ การประพฤติมิชอบของรัฐมนตรีบางคน ทั้งหมดถูกสะท้อนออกมาทางด้านสังคม อาทิ อาชญากรรมเพิ่มขึ้น ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น เยาวชนเข้าถึงสิ่งเสพติดได้ง่าย ด้านเศรษฐกิจ บริษัทและโรงงานประกาศปิดกิจการ เกิดการเลิกจ้างงานจำนวนมาก ส่งผลให้มีผู้ตกงานทันทีหลายแสนคน ประชาชนวัยทำงานหลายประเภทกลับภูมิลำเนา ด้านการเมือง เกิดการก้าวจัดคู่ขัดแย้งทางความคิดอย่างมาก ซึ่งกระทำการละเมิดกฎหมายที่รัฐบาลประกาศ นักวิชาการบางคนวิเคราะห์ว่า เป็นยุคเผด็จการทหารอีกครั้งหนึ่งของไทย ด้านศาสนา รัฐบาลดำเนินการจับกุมพระเถระหลายรูป ซึ่งถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีทุจริตเงินอุดหนุนวัด รวมทั้งการดำเนินคดีกับพระสงฆ์และสามเณรที่ออกไปร่วมเดินขบวนขับไล่รัฐบาล ทั้งที่ผิดตามพระธรรมวินัยและกฎหมาย ด้านความโปร่งใสตรวจสอบได้ของรัฐบาล ถูกมองว่าไม่มีความสุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรีและข้าราชการบางคน หากแม้มีความผิด ก็มีได้ลงโทษตามความผิดอย่างเด็ดขาด แต่กลับปกป้องให้พ้นผิด หรือได้รับการลงโทษสถานเบา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงสาธารณสุข. (2563). แนวทางปฏิบัติด้านสาธารณสุข เพื่อการจัดการภาวะระบาดของโรคโควิด-19 ในข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1). กรุงเทพมหานคร: กระทรวงสาธารณสุข.

- กลุ่มงานผลิตเอกสาร สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559).
เยาวชนกับการมีส่วนร่วมพัฒนาประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- จารึก ถาวร. (2556). ความขัดแย้งทางการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารสห
วิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา, 2(1),118-120.
- ณัฐมน หมวกฉิม และ จิรเดช ทั้งสุขบุตร. (2563). การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ
เยาวชนไทย เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 3(1),21-34.
- ดิเรก สุขสว่าง. (2562). สรุปคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 3/2562 เรื่อง คณะกรรมการการ
เลือกตั้งขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเพื่อมีคำสั่งยุบพรรคไทยรักษาชาติ.
เรียกใช้เมื่อ 31 ธันวาคม 2562 จาก <https://bit.ly/381OEpt>
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2552). การปกครองท้องถิ่นไทยในบริบทของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิศาล มุกดาร์ศรี. (2551). การเมือง ปรัชญาทางการเมืองคลาสสิก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
วิภาษา.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2548). พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.
2548 เล่ม 122 ตอนที่ 58 ก (16 กรกฎาคม 2548).
- _____. (2563). ข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหาร
ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 2) เล่ม 137 ตอนพิเศษ 76 ง (2
เมษายน 2563).
- _____. (2563). ข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหาร
ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 5) เล่ม 137 ตอนพิเศษ 102 ง (1
พฤษภาคม 2563).
- _____. (2563). ข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหาร
ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 6) เล่ม 137 ตอนพิเศษ 102 ง (1
พฤษภาคม 2563).
- _____. (2563). ข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหาร
ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 7) เล่ม 137 ตอนพิเศษ 114 ง (15
พฤษภาคม 2563).
- _____. (2563). คำวินิจฉัยที่ 5/2563 เรื่องพิจารณาที่ 37/2562, เรื่อง คณะกรรมการการ
เลือกตั้งขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเพื่อมีคำสั่งยุบพรรคอนาคตใหม่ เล่ม
137 ตอนที่ 21 ก (18 มีนาคม 2563).

- _____. (2563). ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เล่ม 137 ตอน พิเศษ 69 ง (25 มีนาคม 2563).
- วรุตม์ อินทฤทธิ์. (2559). การศึกษากับการจัดการความขัดแย้งทางการเมืองในสังคมไทย. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 3 (ฉบับที่ 1). สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สมบัติ อึ้งรังษีวงศ์. (2554). การเมือง :แนวความคิดและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.